

ступені відображений в кожній галузі права, тому особливий інтерес представляє вивчення сукупності практичних методів реалізації справедливості в різних галузях права [3, с. 61].

Узагальнивши теоретичний матеріал, можна зробити висновок, що принцип справедливості закріплюється в законах різними способами, але має принципово важливе значення для кожної галузі права.

Список використаних джерел:

1. Горбатенко В.П. Філософсько-правові детермінанти сучасного розуміння справедливості. Київ: Укр. енцикл., 2009. № 14. 16 с.
2. Аксенова В.О. Принципы права, 2007. № 1: веб-сайт. URL: <http://www.law.edu.ru/magazine/document.asp?magid=4&magYear=2007&articleID=1263556>.
3. Філософія права. / за ред. О.Г. Данільян. К. : Юрінком Інтер, 2005. 61 с.
4. Харитонов Є.О. Рецепт римського приватного права: теоретичний та історично-правовий аспект. Одеса: Фенікс, 1997. 283 с.

ГРИГОР'ЄВА Наталія,

слухач магістратури факультету
підготовки фахівців для органів
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

ЮНІНА Марина,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри цивільного права
та процесу Дніпропетровського
державного університету
внутрішніх справ

РОЗВИТОК ПРОЦЕСУ АЛЬТЕРНАТИВНОГО ВИРІШЕННЯ СПОРІВ В УКРАЇНІ

Зазвичай вирішення будь-якого правового конфлікту, який стосується поділу майна, піклування дитини, пов'язуються з безпосередньою участю певного державного органу, який діє у рамках встановленої процедури, та за умови обов'язкового виконання рішення суду. Сама по собі специфіка юридичного врегулювання спорів полягає у його чіткій та повній регламентації нормативно-правовими актами. Стосовно альтернативних способів вирішення спорів можна зазначити той факт, що вони знайшли своє відповідне закріплення на міжнародному-правовому рівні і саме тому викликають певний інтерес українського суспільства в цілому.

Взагалі альтернативні способи вирішення спорів полягають в

сукупності процесів, за допомогою яких здійснюється вирішення спорів та конфліктів без звернення до формальної системи судочинства [1]. Серед таких способів виділяють, зокрема, медіацію та арбітраж.

Щодо самої медіації можемо зазначити той факт, що вона полягає у методі, який відповідним чином передбачає залучення медіатора (тобто нейтральної по відношенню до сторін конфлікту третьої сторони), безпосереднім завданням якого є налагодження комунікації між сторонами конфлікту, а також здійснює певну допомогу в конкретному аналізі ситуації, що виникла між ними. Даний вид альтернативних способів вирішення спорів безпосередньо ґрунтується на принципах добровільності, конфіденційності, неупередженості посередника (медіатора) та інших. Безпосередні переваги медіації виражаються в тому, що вона займає набагато менше часу ніж розгляд справи в судовому провадженні, а також передбачає можливість відповідним чином впливати на результат та має певний фактор зниження вартості процесу вирішення конфлікту між сторонами.

Стосовно арбітражу можемо зазначити те, що він поділяється на внутрішній та міжнародний. Внутрішній арбітраж здійснює захист майнових та немайнових прав, а також охоронюваних законодавством інтересів фізичних та юридичних осіб, шляхом повного, всебічного розгляду та безпосереднього вирішення спорів у відповідності до закону (наприклад, третейське судочинство). Міжнародний арбітраж визначається як певний метод, що застосовують у випадках, коли безпосередні сторони чи предмет спору, перебувають у різних юрисдикціях (наприклад, у випадках, коли сторони укладають договори про співпрацю та інші) [2].

Вищезазначені види альтернативних способів вирішення будь-яких спорів є цілком ефективними, адже завдяки їх здійсненню забезпечується можливість збереження чи відновлення взаємовідносин між сторонами конфлікту, запобігання виникненню подібних спорів у майбутньому, а також безпосередня гарантія виконання рішення (це стосується саме успішного застосування альтернативного способу вирішення спорів).

Якщо порівнювати українську та американську правові системи, то доцільним є зазначити той факт, що в останній істотну правотворчу роль відіграють неформальні альтернативні способи вирішення певних конфліктів, які відповідним чином не вимагають проведення судового провадження (тобто участі судді та присяжних). Відносно української правової системи, доцільним є визначити те, що будь-які вирішення спорів прийнято розглядати в суді, тобто певним чином законодавчо їх врегулювати [3].

Відповідний процес врегулювання спорів, саме в нашій країні, через вищезазначені фактори здійснюється дуже повільно і тому необхідним є впровадження альтернативних способів їх вирішення, шляхом гармонізації українського законодавства з європейськими стандартами. Дані дії, в подальшому, зможуть призвести до створення нових правових моделей, що відповідатимуть сучасним змінам в соціальному житті суспільства в цілому.

Отже, виходячи із зазначеного, можна зробити висновок, що вирішення спорів в нашій країні зазвичай здійснюється шляхом судового провадження, що займає великий час самого проведення всіх дій. Саме через це доцільним є введення в чинне законодавство України відповідного інституту альтернативних способів вирішення спорів, що в подальшому зможе забезпечити найбільш прийнятний вихід для обох сторін із будь-якої конфліктної ситуації.

Задля удосконалення нашого чинного законодавства, а саме у сфері вирішення правових конфліктів, необхідним є впровадження новітніх альтернативних способів вирішення спорів, що значно полегшить роботу судів та допоможе швидше дійти певного консенсусу між сторонами. Зазначимо, що є випадки застосування альтернативних способів вирішення спорів в нашій державі і сьогодні, але вони не є частими, адже сучасне суспільство певним чином не сильно обізнане в самій процедурі проведення даних дій.

Список використаних джерел:

1. Черемисин П. Г. Примирительные процедуры и место мирового соглашения в их системе: Вестник Высшего хозяйственного суда, 2010. 158–167 с.
2. Любченко Я. П. Альтернативні способи вирішення правових спорів: теоретико-правовий аспект: дис. канд. юрид. наук: 12.00.01. Харків, 2018.
3. Мазаракі Н. А. Теоретико-правові засади запровадження медіації в Україні : автореф. дис. докт. юрид. наук: 12.00.01. Київ, 2019. 42 с.

ГРИЦІЄНКО Володимир,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців
для органів досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

НАГОРНА Олена,

старший викладач кафедри
цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

СУДОВА ПРАКТИКА ЄВРОПЕЙСЬКОГО СУДУ З ПРАВ ЛЮДИНИ ТА НАЦІОНАЛЬНИХ СУДІВ УКРАЇНИ У СПРАВАХ ЩОДО ПРАВОМІРНОСТІ ВИКОРИСТАННЯ КРИПТОВАЛЮТИ

Сьогодні відбуваються чисельні дискусії щодо вагомості легалізації криптовалюти на території України. Це питання є дуже актуальним, якщо розглядати його з боку ефективного задоволення потреб юридичних та фізичних осіб, які вимушені пристосовуватися до сучасних тенденцій